

Sygn. akt VIII U 1133/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2016 r. w Gliwicach

sprawy T. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 maja 2016 r. **nr** (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu T. S. (S.) prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłej w dniu(...) A. S. (S.).

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1133/16

UZASADNIENIE

Decyzja z dnia 18 maja 2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił T. S. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłej A. S.. W uzasadnieniu wskazał, że nie spełnia warunków o których mowa w art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1.12.1998 r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł T. S. domagając się jej zmiany i przyznania prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej córce, podnosząc że córka otrzymywała bardzo niskie świadczenie i odwołujący wspomagał finansowo córkę.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, wniósł o oddalenie odwołania, wskazując że A. S. nie pozostawała na utrzymaniu odwołującego, gdyż była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w wysokości przekraczającej najniższą wysokość renty która od 01.03.2016 r wynosi 882,56 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy spowodowanej schorzeniem onkologicznym: rakiem jajnika, która przyznana została na mocy decyzji ZUS z dnia 03.11.2014 r, od dnia 17.10.2014 r w wysokości 893,34 zł netto, a od 01.10.2015 r w wysokości 922,10 zł netto.

A. S. od urodzenia mieszkała wraz z rodzicami. Nie miała męża ani dzieci. Rodzice ponosili koszty utrzymania domu, opłat za media i zakupu żywności. A. S. przed zachorowaniem pracowała. Otrzymywała wynagrodzenie na poziomie minimalnego wynagrodzenia. Od dnia 26.05.2013 r przebywała na zwolnieniu lekarskim, od 22.10.2013 r na świadczeniu rehabilitacyjnym.

W dniu 28.11.2014 r (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Z., wydał orzeczenie na mocy którego A. S. została zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności. Stwierdzono konieczność zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie, konieczność korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Stan A. S. zwłaszcza w ostatnim stadium choroby były bardzo ciężki. Leżała w łóżku, nie poruszała się o własnych siłach, nie była w stanie samodzielnie się odżywiać. Rodzice ponosili koszty związane z wypożyczeniem łóżka rehabilitacyjnego w wysokości 50,00 zł miesięcznie, zakupem materaca przeciwoleżynowego w wysokości 400,00 zł. Ponosili koszty związane z zakupem worków stomijnych, które w sumie kosztowały 100-150 zł, zakupem mat sanitarnych, pampersów. Koszt zakupu środków sanitarnych miesięcznie wynosił 300 zł. Wydatki na lekarstwa były bardzo wysokie. Ich łącznej wysokości odwołujący nie był w stanie wykazać, gdyż żona po śmierci córki, z rozpaczy zniszczyła część rachunków. Rachunki, które się zachowały obrazują wydatki poniesione na zakup lekarstw w kwietniu 2016 r w kwocie 340,00 zł, lekarstw we wrześniu 2016 r w kwocie 127,87 zł. Złożone przez odwołującego faktury nie obrazują wszystkich kosztów związanych z zakupem lekarstw. Wydatki na ten cel miesięcznie kształtowały się na poziomie 500- 600 zł miesięcznie. Córka odwołującego musiała używać również przeciwyżłakowych podkolanówek, które kosztowały 145,00 zł. Zakupiono również perukę w kwocie 450 zł.

Przed śmiercią od 18 kwietnia 2015 A. S. przebywała w hospicjum. Koszt pobytu zmarłej w hospicjum pokryty został ze środków publicznych, ale odwołujący nadal ponosił koszty związane z zakupem żywności, które były wysokie albowiem z uwagi na bardzo ciężki stan córka mogła przyjmować tylko przetworzone wyżywienie dla małych dzieci, które jest bardzo kosztowne i wydatki na zakup żywności wynosiły około 300 zł miesięcznie. Ponosił wraz z żoną także koszty związane z zakupem środków sanitarnych, w tym pampersów na które wydawał średnio około 300 zł miesięcznie.

Renta która otrzymywała A. S. w zasadzie wystarczała jedynie na zakup leków. Koszt utrzymania córki był wyższy od pobieranej renty.

Odwołujący otrzymuje emeryturę w kwocie 3.500 zł netto, a żona odwołującego pobiera emeryturę w wysokości 900 zł netto.

W dniu (...) A. S. zmarła.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta rentowe, orzeczenie (...) ds. Orzekania Niepełnosprawności, faktury i umowy użyczenia (k 8), zeznania odwołującego k 9.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego, gdyż były logiczne, rzeczowe i znajdowały odzwierciedlenie w zebranych materiale dowodowym w tym dokumentach- fakturach i umowach złożonych do akt sprawy

Sąd zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Stosownie do treści art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.), w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku- małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku- innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Osoby uprawnione do niezrealizowanego świadczenia podzielone zostały na trzy kategorie. Do pierwszej ustawodawca zalicza małżonka i dzieci, z którymi zmarły prowadził wspólne gospodarstwo domowe, do drugiej- małżonka i dzieci, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, do trzeciej kategorii natomiast zaliczeni zostali inni członkowie rodziny uprawnieni do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Odwołujący zalicza się do trzeciej kategorii osób uprawnionych, jest innym członkiem rodziny na którego utrzymaniu pozostawała zmarła córka A. S..

Za osoby pozostające na utrzymaniu innych członków rodziny uważa się osoby, które bądź to nie posiadają żadnych własnych świadczeń emerytalno- rentowych (gdyż dopiero wystąpiły z wnioskiem o nie), bądź też pobierają wprawdzie takie świadczenia, ale w najniższej wysokości przewidzianej ustawą, a koszt zaspokajania ich usprawiedliwionych potrzeb jest znacznie wyższy (por. wyrok SA w Szczecinie z dnia 21 maja 2013 r., III AUa 20/13, LEX nr 1378797, wyrok SA w Krakowie z dnia 24 kwietnia 2013 r., III AUa 1439/12, LEX nr 1314760, wyrok SA we Wrocławiu z dnia 11 lipca 2012 r., III AUa 516/12, LEX nr 1217827).

Wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy, którą otrzymywała A. S. była wyższa zaledwie o 39,54 zł od najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy. Renta którą otrzymywała była niewystarczająca dla jej potrzeb i wystarczała na pokrycie w zasadzie jedynie kosztów związanych z zakupem lekarstw, które kształtowały się na poziomie średnio 500-600 zł miesięcznie. Rodzice z którymi A. S. mieszkała opłacali czynsz, media, środki sanitarne, ponosili koszty związane z zakupem żywności. Już same wydatki na żywność, środki sanitarne wynosiły 600 zł miesięcznie. Jest rzeczą notoryjną, że osoba chora na raka w ostatnim stadium choroby wymaga stosowania od kilku do kilkunastu pampersów na dobę, ponadto ciągle zmiany bielizny i pościeli generują wyższe wydatki na energię, czego odwołujący nawet nie podnosił. Nie budzi wątpliwości również kwota wydatków na zakup wyżywienia wskazana przez odwołującego albowiem specjalne pożywienie dla małych dzieci które mogła spożywać A. S. jest bardzo drogie. Ponadto odwołujący ponosił koszty związane z wypożyczeniem sprzętu rehabilitacyjnego w kwocie 50 zł miesięcznie, czy wysokie jednorazowe koszty związane z zakupem przeciwoślizgowego materaca w kwocie 400 zł, peruki w kwocie 450 zł, podkolanówek przeciwyślakowych w kwocie 145,00, worków stomijnych w łącznej kwocie 150,00 zł

Zebrany materiał dowody wskazuje w sposób nie budzący wątpliwości, że zmarła A. S. pozostawała na utrzymaniu odwołującego. Z wypłacanej renty nie była w stanie ponieść wydatków na czynsz, media, wyżywienie. Odwołujący zapewniał środki pieniężne na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb córki A. S.. Był w stanie ponieść koszty utrzymania córki, gdyż jego dochody wraz z dochodami żony wynosiły średnio 4.400 zł netto miesięcznie.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

(-) SSR del Magdalena Kimel